

Föstudaginn 29. apríl 1949.

Nr. 102/1948. **Valdstjórnin** (Einar Arnórsson)

gegn

Péttri Magnúsi Sigurðssyni (Sveinbjörn Jónsson).

Setudómari próf. Ólafur Lárusson
í stað hrd. Árna Tryggvasonar.

Sýknað af kæru fyrir brot á lögum um meðferð og sölu mjólkur og rjóma o. fl.

Dómur Hæstaréttar.

Leitt er í ljós með skýrslu Sigurðar H. Péturssonar gerlafræðings, að mistök hafa orðið nokkrum sinnum á hitun mjólkur í Mjólkurstöðinni í Reykjavík á þeim tíma, er í málinu greinir. Skýrslur eru fram komnar um það, að tæki mjólkurstöðvarinnar voru á þessum tíma úr sér gengin og að vandkvæði voru mikil á því að ráða bót á ágöllum þeirra. Gögn og vætti í málinu veita enga ástæðu til að ætla, að kærði, sem hafði yfirstjórn á mjólkurstöðinni, hafi vanrækt eftirlit með gerilsneyðingu eða á annan hátt rækt starfa sinn á aðfinnsluverðan hátt. Eru þess vegna ekki efni til að dæma honum refsingu í máli þessu.

Samkvæmt þessu ber að leggja allan sakarkostnað á ríkissjóð, þar með talin málsvarnarlaun skipaðs verjanda í héraði, kr. 300.00, og laun skipaðs sækjanda og verjanda fyrir Hæstarétti, kr. 800.00 til hvors.

Dómsorð:

Kærði, Pétur Magnús Sigurðsson, á að vera sýkn af kröfum ákærvaldsins í máli þessu.

Allur sakarkostnaður, bæði í héraði og fyrir Hæstarétti, greiðist úr ríkissjóði, þar með talin málsvarnarlaun skipaðs verjanda í héraði, Sveinbjörns hæstaréttarlögmanns Jónssonar, kr. 300.00, og málflytninglaun skipaðs sækjanda og verjanda fyrir Hæstarétti, hæsta-

réttarlögmannanna Einars Arnórssonar og Sveinbjörns Jónssonar, kr. 800.00 til hvors.

Dómur löggluréttar Reykjavíkur 21. júlí 1948.

Ár 1948, miðvikudaginn 21. júlí, var í lögglurétti Reykjavíkur, sem haldinn var í skrifstofu réttarins af Valdimar Stefánssyni sakadómara, kveðinn upp dómur í málinu nr. 1561/1947: Valdstjórnin gegn Péttri Magnúsi Sigurðssyni, — sem tekið var til dóms hinn 20. sama mánaðar.

Mál þetta er af valdstjórnarinnar hálfu höfðað gegn Péttri Magnúsi Sigurðssyni mjólkurbússtjóra Mjólkurstöðvarinnar í Reykjavík, til heimilis á Laugavegi 162, fyrir brot gegn lögum um meðferð og sölu mjólkur og rjóma, nr. 1 7. janúar 1935, sbr. reglugerð nr. 22 15. marz 1935.

Kærður er kominn yfir lögaldur sakamanna.

Hinn 14. júlí 1938 sætti hann 5 króna sekt fyrir brot gegn lögum nr. 18 1901 og hinn 13. desember 1939 sömu refsingu fyrir sams konar brot. Að öðru leyti hefur hann eigi, svo að kunnugt sé, sætt ákæru né refsingu, að því undanteknu, að hann var í þessu máli dæmdur hér í réttinum 27. maí 1947 í 1000 kr. sekt fyrir brot gegn mjólkurlöggjöfinni, en sá dómur var ómerktur í Hæstarétti hinn 7. maí sl.

Á undanförunum árum hefur megnið af þeirri mjólk, sem seld hefur verið hér í bænum, farið í gegnum mjólkurstöðina hér, og hefur stöðinni samkvæmt 28. gr. reglugerðar nr. 22 15. marz 1935 borið skylda til að gerilsneyða alla sölumjólk. Kærður hefur á þeim tíma, er hér skiptir máli, verið mjólkurbússtjóri í stöðinni, og hefur honum því borið að sjá um, að hin lögboðna gerilsneyðing færi fram.

Á sama tíma hefur Sigurður H. Pétursson gerlafræðingur verið eftirlitsmaður af hálfu hins opinbera með því, að mjólkurstöðin fullnægði skyldum sínum um meðferð sölumjólkur.

Samkvæmt skýrslum eftirlitsmannsins um rannsóknir hans á gerilsneyddri mjólk úr mjólkurstöðinni kemur fram, að á tímabilinu 1. nóvember 1944 til 28. febrúar 1945, hafa 7 sýnishorn eigi verið nægilega hituð af 151 sýnishorni, sem tekið var, á tímabilinu 1. nóvember 1945 til 28. febrúar 1946 hafa 2 sýnishorn af 349 eigi verið nægilega hituð og að af 170 sýnishornum í marz og apríl 1946 hafa 7 eigi verið nægilega hituð. Voru sum þessara sýnishorna tekin í mjólkurstöðinni, en sum í mjólkurbúðum. Að mjólkinn var eigi nægilega hituð, merkir það, að gerilsneyðingar-skyldunni hafi eigi verið fullnægt.

Kærður kveðst eigi vita betur en öll mjólk stöðvarinnar hafi verið nægilega hituð og gerilsneydd og hefur haldið því fram, að rannsóknaraðferð eftirlitsmannsins sé eigi svo örugg, að á henni sé byggjandi. Eftirlitsmaðurinn heldur því aftur á móti fram, að eigi leiki minnsti vafi á því samkvæmt rannsóknum sínum, að þau sýnishorn, sem samkvæmt framan-sögðu voru eigi nægilega hituð, hafi í raun og veru verið þannig, og að

hann hafi eigi kært yfir þeim tilfellum, sem nokkrum vafa gátu verið bundin.

Borið hefur verið undir dr. Jón Vestdal efnafræðing gildi þeirrar rannsóknaraðferðar, er eftirlitsmaðurinn hefur notað, og er það álit hans, að sú aðferð sé örugg í þeim tilfellum, er hún sýnir greinilega úrlausn, eins og eftirlitsmaðurinn heldur fram, að gerzt hafi í þeim tilfellum, sem hann hefur kært yfir.

Af kærðs hálfu er aftur á móti lögð fram skýrsla Stefáns Björnssonar mjólkurfræðings, sem dregur í efa gildi rannsóknaraðferðar eftirlitsmannsins.

Án þess að fara út í hinar efnafræðilegu útlistanir, sem fram eru komnar í máli þessu, þykir eigi vafi á því leika, að skýrslur eftirlitsmannsins um misbrest á gerilsneyðingu í mjólkurstöðinni hafi við rök að styðjast. Hins vegar er eigi ástæða til að ætla, að hér sé um ásetningsbrot kærðs að ræða, heldur skort á nægilegu og stöðugu eftirliti með, að gerilsneyðingin væri á fullnægjandi hátt af hendi leyst. Með þessu hefur kærður gerzt brotlegur við 28. gr., 1. mgr., sbr. 79. gr., 1. mgr., reglugerðar nr. 22 15. marz 1935, sbr. 15. gr., 1. mgr., laga nr. 1 7. janúar 1935. Þykir refsing hans eftir atvikum hæfilega ákveðin 1000 króna sekt til verðjöfnunarsjóðs, og komi varðhald í 20 daga í stað sektarinnar, verði hún eigi greidd innan 4 vikna frá birtingu dóms þessa.

Kærðan ber að dæma til greiðslu alls sakarkostnaðar, þar með talin málsvarnarlaun skipaðs verjanda síns, hrl. Sveinbjörns Jónssonar, kr. 300.00.

Rekstur málsins hefur verið vitalaus.

Dómsorð :

Kærður, Pétur Magnús Sigurðsson, greiði kr. 1000.00 í sekt til verðjöfnunarsjóðs, og komi 20 daga varðhald í stað sektarinnar, verði hún eigi greidd innan 4 vikna frá birtingu dóms þessa.

Kærður greiði allan sakarkostnað, þar með talin málsvarnarlaun skipaðs verjanda síns, hrl. Sveinbjörns Jónssonar, kr. 300.00.

Dómi þessum skal fullnægja að viðlagðri aðför að lögum.